

...

Záradék: Az ítélet az ügygondnoki munkadíjat

megállapító részében 2026. március

4-én jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. március 19.

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

10.Gf.40.191/2025/5.

A felperes:

felperes

cím2

A felperes képviselője:

dr. N. Tóth Máté ügyvéd

cím1

Az alperes:

alperes

cím2

Az alperes képviselője:

dr. László Tas ügyvéd, ügygondnok

cím3

A per tárgya:

taggyűlési határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

30.G.40.041/2025/15.

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, a fellebbezett rendelkezését helybenhagyja;

az alperes ügygondnokának munkadíját 35.000 (Harmincötezer) forintban határozza meg;

megállapítja, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ügygondnok munkadíját meghatározó része ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéltáblán a Kúriának címezve elektronikus úton kell benyújtani. A Kúria előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) ítéletével a felperes keresetének – amelyben kérte az alperes 6-8/határozatszám számú taggyűlési határozatainak hatályon kívül helyezését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:17. §-ának (3) bekezdésébe és a 3:190. § (2) bekezdésébe ütközés, azaz a kiegészítő napirendi pontok nem megfelelő részletezettsége, valamint a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) és f) pontjaiba ütközés, a döntésben érdekelt tag szavazásban való részvétele miatt – részben helyt adott és az alperes 6/határozatszám számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[2] Dr. László Tas ügyvéd ügygondnoki díját 70.000 forint + áfa, azaz 88.900 forintban állapította meg. Felhívta a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően utaljon ki dr. László Tas ügyvéd részére 44.450 forintot a költségmentes ellátmány terhére és kötelezte az alperest, hogy a 15 napon belül fizessen meg 44.450 forintot dr. László Tas ügyvéd részére.

[3] Kötelezte az alperest, hogy a felperes költségmentessége folytán meg nem fizetett 36.000 forint eljárási illetékből 18.000 forintot fizessen meg az államnak azzal, hogy a fennmaradó 18.000 forintot az állam viseli. Felhívta az alperest, hogy az illetéket az esedékesség napjáig az állami adó- és vámhatóság által közzétett illetékbevételei számla javára fizesse meg. Tájékoztatva az illetékfizetésre köteles személyt az illetékfizetés módjáról és esedékességéről.

[4] Megállapította, hogy a felek a további perköltségüket maguk viselik.

[5] A határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperes az alperesben fennálló tagsági és vezető tisztségviselői jogviszonya folytán a Ptk. 3:35. §-a alapján keresetindításra jogosult és a keresetet a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében előírt határidőn belül nyújtotta be.

[6] A napirend és annak kiegészítésének a részletezettségére vonatkozó Ptk. 3:190. § (2) bekezdésének és a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésének szabályozását a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének a szavazati jogot korlátozó rendelkezéseivel összevetve úgy értékelte, hogy tag1 tag napirend-kiegészítési javaslata nem sértette a Ptk. 3:190. §-ának (2) bekezdését, mert a keresettel érintett határozatokról kizárólag tag1 szavazhatott, így a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésére figyelemmel értelmezendő 3:190. § (2) bekezdése alapján egyedül az ő álláspontjának a kialakítása szempontjából volt jelentősége a napirend-kiegészítés tartalmának és annak alapját a szavazásra jogosult tag nyilvánvalóan ismerte. Alaptalannak találta a felperes érvelését azért is, mert az ő napirend-kiegészítési javaslata ugyanilyen részletezettségű volt, azaz kizárólag az elfogadandó határozatot tartalmazta, valamint szintén használta a „behajtási eljárás” megfogalmazást, tehát annak jelentésével a felperes tisztában volt.

[7] Alaptalannak találta a felperesnek azt a hivatkozását is, hogy a taggyűlésen jelen volt részvételre jogosultak a Ptk. 3:17. § (6) bekezdésében foglaltak szerint az eredeti napirenden nem szereplő kérdések megtárgyalásához egyhangúan nem járultak hozzá. A taggyűlési jegyzőkönyv tartalmából ugyanis megállapította, hogy a taggyűlés mindkét tag által javasolt valamennyi – azonos részletezettségű – napirendi pontokat felvette a megtárgyalandó napirendi pontok közé, ezen kívül a felperes a tag1nak írt válaszlevelében kifejezetten tudomásul vette a napirend-kiegészítést, azt sem ebben a levélben, sem a taggyűlésen nem kifogásolta.

[8] A felperesnek a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének d) pontjában foglalt korlátozás megsértésére történt hivatkozását az alperes 6. sorszámú határozata esetében alaposnak találta, mert a szavazásban részt vett tag1nak tag2 a Ptk. 8:1. § (1) bekezdésének 1. pontjában írtakra is figyelemmel a (közeli) hozzátartozója, aki az általa tulajdonolt, illetve képviselt társaságok kapcsán érdekelt volt a döntés meghozatalában.

[9] Megállapította, hogy a felperes nem hivatkozhat eredményesen ugyanazon tényállításra alapítottnak a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének eltérő esetkörrel szabályozó d) és f) pontjaiban foglaltak megsértésére; a jelen esetben kizárólag a d) pontot sértő szavazati joggyakorlás állapítható meg.

[10] A 7. és 8. sorszámú határozatoknak a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontjába ütközésére történt hivatkozást viszont nem találta alaposnak, mivel a „behajtási eljárások” megindításáról rendelkező határozatok tartalmából nem következik tag1 tag személyes érdekeltsége a döntésekben. A tag által intézett utalások ugyanis nem az érdekeltségét eredményezik, hanem legfeljebb a megindítandó eljárás előzményeinek tekinthetők, amelyek a jelen jogvita szempontjából irrelevánsak.

[11] A Ptk. 3:37. § (1) és (3) bekezdéseire utalással megállapította, hogy a szavazati jog jogszabályi tilalommal ellentétes gyakorlása alapvető kihatással van az alperes

működésére, ezért a 6. sorszámú határozat esetében a jogsértés tényének megállapítása nem elegendő jogvédelmi eszköz.

[12] Ezek alapján a 6. sorszámú határozatot hatályon kívül helyezte, ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította.

[13] A perköltség viseléséről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (1) bekezdése, valamint 83. § (2) bekezdésének a 2. mondata és (5) bekezdése alapján határozott.

[14] Az alperes ügygondnokának munkadíját a 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 5. § (1) bekezdésének az utolsó mondata, a (2) bekezdése, a 3. § (1) bekezdésének a) pontja és az ezek alapján alkalmazandó 2023. évi LV. törvény 66. §-ának (4) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy a felperes a Pp. 95. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján mind ennek, mind az eljárási illeték megfizetése alól mentes. Az előlegezett illeték és ügygondnoki munkadíj viseléséről a Pp. 83. §-ának (2) bekezdés 2. mondata és a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján rendelkezett.

[15] Az ítélet keresetet elutasító részével szemben a felperes fellebbezett, amelyben kérte a megváltoztatást és az alperes 7. és 8. sorszámú taggyűlési határozatainak a hatályon kívül helyezését. Perköltség igénye nem volt.

[16] A fellebbezése alátámasztására előadta, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta vizsgálni azt az állítást, hogy feljelentést tett ismeretlen tettes ellen olyan összegek tekintetében, amelyeket tag1 utalt át az ő tudta és engedélye nélkül. Álláspontja szerint tag1 érdekeltsége fennáll, mivel ezek a (támadott taggyűlési határozatokban szereplő) felszólítások elterelték a figyelmet a többi, általa a saját cégeihez és baráti köréhez intézett felszólításokról. Ennek alapján tag1 személyes érdekeltsége és a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja alapján a szavazásból való kizártsága megállapítható.

[17] A kereseti kérelmében foglaltakkal egyezően a Ptk. 3:17. § (6) bekezdésére és 3:190. § (2) bekezdésére hivatkozással állította, hogy a tag1 tag által javasolt, a támadott taggyűlési határozatok alapjául szolgáló kiegészítő napirendi pontok nem feleltek meg a napirend részletezettségére vonatkozó szabályoknak. Azok alapján nem világos, hogy milyen kár keletkezett, mi annak a jogalapja, mi a jogellenes cselekmény és a tag mire alapítja a „behajtási eljárás” megindítását, amely kifejezés a jogszabály által nem ismert, értelmezhetetlen is.

[18] Állította továbbra is, hogy a szabályszerűtlenül közölt napirendi pontokról való szavazáshoz a taggyűlés a Ptk. 3:17. § (6) bekezdésének megfelelően nem járult hozzá egyhangúlag, a napirendi pontokat a taggyűlés kezdetekor nem ismertette a levezető elnök.

[19] Fenntartotta azt is, hogy tag1 a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja szerint kizárt tagként vett részt a szavazásban, mert ő utalta át a napirendi pontokban szereplő összegeket a felperes számlaszámára.

[20] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását és perköltségként az ügygondnoki díj megállapítását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg és abból megfelelő jogi következtetéseket vont le; a taggyűlés által hozott határozatok hatályon kívül helyezésére nincs mód.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdésének alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] A felülbírálati jogkörét – a Pp. 380. §-ában foglalt feltételek fennállta hiányában – a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az eszerinti felülbírálati jogkörében nem érintette az ítéletnek a fellebbezéssel nem támadott, a 6. sorszámú taggyűlési határozatot hatályon kívül helyező rendelkezését, valamint az ügygondnoki munkadíjat megállapító és annak, illetve az eljárási illeték megfizetéséről rendelkező, továbbá a feleket az ezen felüli perköltségek viselésére kötelező részét, kizárólag a felperes 7. és 8. sorszámú taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetét elutasító ítéleti rendelkezésnek a helytállóságát vizsgálta.

[23] A fellebbezés megalapozatlan.

[24] A felperes alaptalanul állította, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak a hivatkozásának a vizsgálatát, hogy feljelentést tett ismeretlen tettes ellen a tag1 által átutalt összegek miatt, illetve, hogy tag1 érdekelt volt a felszólítások kiküldésében, mert az az egyéb felszólításokról való figyelemelterelést szolgálta. A keresetlevél tartalmából ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a felperes a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti határidőben a támadott határozatok Ptk. 3:19. § (2) bekezdés d) pontjába ütközését a 6. sorszámú taggyűlési határozat esetében tag1nak a döntéssel érintett egyik társaságban való tagi részvétele miatt, míg a 7. és 8. sorszámú határozatok esetében arra hivatkozással állította, hogy a döntés szerinti összegeket korábban tag1 utalta át. A felperesnek e körben további hivatkozása nem volt, így az elsőfokú bíróság nem sértette meg az indokolási kötelezettségét, amikor a – ténylegesen meg nem tett – hivatkozások vizsgálatát mellőzte.

[25] Emellett a felperes a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti határidő elteltét követően, a fellebbezésében a támadott döntések vonatkozásában újabb jogszabályba ütközésre eredményesen már nem hivatkozhat.

[26] A felperes fellebbezésében ezen túlmenően előadottak az ítélet megváltoztatására szintén nem alkalmasak.

[27] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperes a fellebbezésében akként hivatkozott a napirend nem kellő részletezettségére és a tagként kizárt személy szavazásban való részvételére, hogy e körben szó szerint megismételte a keresetlevelében a Ptk. 3:17. § (3) és (6) bekezdései, valamint a 3:190. § (2) bekezdésének a megsértése tekintetében már előadottakat.

[28] Az ítéleti döntés a Pp. 341. § (1) bekezdése értelmében kiterjed a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A fellebbezés a keresetet elbíráló ítéleti döntéssel okozott jogsérelem orvoslására szolgál, amelynek alapján a másodfokú bíróság – a fellebbezés tartalmától függően – vizsgálhatja az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét, vagy az ítélet anyagi jognak való megfelelőségét (Pp. 369. §). A Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezésben előadottak a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének a korlátját jelentik.

[29] Az elsőfokú bíróság ítélete a fentieknek megfelelően a teljes keresetet – valamennyi ott előadott hivatkozásra kiterjedően – elbírálta, így vizsgálta a felperesnek a keresetlevelben előadott, majd általa később a fellebbezésben szó szerint megismételt állításait is. A felperes kereseti érvelésével szemben megállapította, hogy tag1 tag napirend-kiegészítési javaslata azért nem sértette a Ptk. 3:17. § (3) bekezdését és a 3:190. § (2) bekezdését, mert a keresettel érintett határozatokról kizárólag tag1 szavazhatott, így a napirend-kiegészítés tartalmának kizárólag az ő álláspontjának a kialakítása szempontjából volt jelentősége, továbbá a felperes javaslata ugyanilyen részletezettségű volt és ugyanúgy használta a „behajtási eljárás” megfogalmazást. A 7. és 8. sorszámú határozatoknak a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontjába ütközését sem találta megállapíthatónak, mert a tag által intézett utalások nem eredményezik tag1 személyes érdektségét.

[30] A felperes a fellebbezésében nem adta elő, hogy az ítéletnek ezt az indokolását mennyiben és milyen okból tartja megalapozatlannak, az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésére vagy anyagi jogban való tévedésére nem hivatkozott.

[31] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a kereset elsőfokú ítélettel már elbírált tartalmának a fellebbezésben való megismétlése nem tekinthető úgy, hogy azzal a felperes megjelölte az elsőfokú döntéssel okozott jogsérelmet; abból nem tűnik ki, hogy a kereseti kérelme elbírálásával, az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben kifejtett indokaival milyen okból nem ért egyet, miért tartja az ítéletet jogszabálysértőnek.

[32] Erre tekintettel a felperes által a fellebbezésében előadottak nem alkalmasak arra, hogy azok alapján az ítélet megváltoztatásra kerüljön.

[33] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett, a 6. sorszámú taggyűlési határozatot hatályon kívül helyező, továbbá az ügygondnoki munkadíjat megállapító és annak, valamint az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó, illetve a további perköltség viseléséről szóló részét nem érintette, míg a fellebbezett, a 7. és 8. sorszámú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[34] A Fővárosi Ítéltábla az ügygondnok 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 5. § (1) bekezdése és 3. § (2) bekezdése szerint, a Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény 66. § (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel számított munkadíját a Pp. 77. § (7) bekezdése alapján meghatározta.

[35] A felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett 48.000 forint jogorvoslati illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam terén marad.

[36] Az ítélet ügygondnok díjáról rendelkező részével szembeni fellebbezési jogot a Pp. 77. § (7) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s.k.

Dr. Matosek Edina s.k.

előadó bíró

bíró